

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

Omedvetna Nationalister?

En studie om reproducerandet av nationalism i Sverige

Examensarbete för kandidatexamen i Globala studier

Av: Lovisa Seller

Göteborgs Universitet, Institutionen för globala studier

Vårterminen 2020

Handledare: Arne Frederik Wackenhut

Abstract

The purpose of this thesis is to look further into the reproduction of the idea / dream of the nation state. The next Swedish election will be held in 2022 and one of the parties that is running, named Sverigedemokraterna (SD), is getting more leverage in the parliament and also gaining more faith in the Swedish civil society. By reviewing Sverigedemokraternas values that are stated on their homepage, one can see that they have political agenda with a strong focus on reducing migration into Sweden and to preserve what they consider to be the correct version of Sweden. This thesis will aim understand the reproduction of nationalism through everyday newspapers in regards to this one can speculate which direction the political life is developing in Sweden. By using two different types of nationalism; banal nationalism and statsnationalism, together with Chantal Mouffes (2008) theoretical framework of the creation of social discourse this study will try to answer how everyday newspapers perceive Sweden as a nation and reproduce nationalism. By doing a critical discourse analysis of five Swedish newspapers that are freely available for anyone with internet access, this study aims to identify how nationalism is portrayed in the everyday life. Which can help us understand how the political is evolving, but can also help us speculate about questions such as why Sverigedemokraterna have increased in number. The study shows that there is a connection between the grammar and words used when talking about security and foreigners. The result-analysis demonstrated the complexity of reproduction in nationalism and its connection with the creation of the social discourse. What this study shows is that there is an increased strive for a more controlled and secured Sweden. The articles used in the study all use different wording, but are all coherent with the desire of change.

Innehållsförteckning

1. Introduktion	1
2. Syfte och problemformulering.....	3
2.1 Frågeställning	3
3 Avgränsningar.....	4
4. Bakgrund	5
5. Teoretiskt ramverk	9
5.1 Om det politiska.....	9
5.2 Identitetsskapande.....	10
5.3 Nationalism	11
5.3.1 Statsnationalism.....	11
5.3.2 Banal Nationalism	12
5.4 Tidigare forskning.....	13
6. Metod och material	16
6.1 Urval av material.....	18
6.2 Presentation av artiklarna.....	19
6.3 Etiska överväganden.....	20
7. Resultatanalys	22
7.1 Varierande attityd till ‘utomstående’.....	22
7.2 Politiker och den ‘nationella statens’ närvarande	24
7.3 Stereotypisering samt skapandet av ‘vi’ och ‘de’	28
7.4 ‘Svenskhet’ och hemlandet	30
8. Diskussion	33
8.1 Tema Nr.1	33
8.2 Tema Nr.2.....	34
8.3 Tema Nr.3.....	36
8.4 Tema Nr.4.....	37
8.5 Sammanfattning och Slutsats.....	38
9. Referenslista	40

1. Introduktion

Sveriges nästa riksdagsval äger rum den 11 september år 2022 och enligt diverse valbarometrar har förtroendesiffrorna till partiet Sverigedemokraterna, som driver en hård migrations- och flyktingpolitik, ökat. Denna observation intresserade mig och ledde till att jag ville fördjupa mig i fenomen som reproduktionen av nationalism och frågor kring det politiska klimatets nuvarande riktning. Den här studien ämnar att, genom analys av tidningsartiklar, undersöka hur den vardagliga diskursen kan påverka idén om Sverige, hemlandet och eventuella hot mot det. Att studera nationalismen och dess reproduktion kan leda till större förståelse om hur ett land förväntas att vara. Detta kan i sin tur ge indikationer om hur det politiska kan komma att utvecklas. Denna uppsats kommer att analysera hur bilden av Sverige ser ut och hur bilden reproduceras, detta för att försöka förstå hur den politiska utvecklingen ser ut. Enligt Björn Hettne (2008) innefattar alltid utveckling ett närvarande av ordning, rättvisa eller frihet. För att svara på dessa frågor kommer studien göra en kritisk diskursanalys av fem svenska tidningsartiklar i ett försök att bättre förstå reproduktionen av nationalism samt hur det politiska i Sverige potentiellt kan komma att utvecklas.

Anthony D. Smith (2010) skriver i sin bok 'Nationalism' att "the nation is a form of public culture and political symbolism, and ultimately of politicized mass culture, one which seeks to mobilize the citizens to love their nation, observe its laws and defend their homeland." (Smith, 2010, s.38). Vad har detta citat för mening och vad innebär det att försvara sitt hemland? Hur en definierar fenomen som hemland, hot, nation och identitet färgas av olika typer av nationalism. Det teoretiska ramverk som kommer användas inom denna studie är två typer inom nationalism; banal nationalism och statsnationalism. Michael Billigs (1995) banala nationalism fungerar väl vid kritiska diskursanalyser av tidningar eftersom den fokuserar på att hitta underliggande, omedveten reproduktion av nationen. Statsnationalismen däremot är mer öppen med sina antaganden och 'flaggar' med dem på ett mer uppenbart vis. Att använda två typer av nationalism i studien kan skapa en kontrast mellan dessa typer av antaganden, statsnationalism som 'flaggar' sättet att se nationen, och den banala nationalismen som sker mer omedvetet. Genom att både förstå hur nationen och hemlandet porträtteras, och samtidigt tyda hur artiklarna väljer att beskriva exempelvis hot och vilka som påstås utgöra den största belastningen av svensk säkerhet kan det bildas en

uppfattning kring hur läsarna omedvetet skapar en förståelse av 'de utomstående'. Vilket vidare kan ge en förståelse om vart det politiska klimatet är på väg att utvecklas i Sverige.

Med anledning av att det beroende på artikel krävs olika teoretiska verktyg för att avläsa det studien fokuserar på är det väsentligt att inkludera olika typer av nationalism.

Genom att kombinera olika typer kompletterar de varandra och kan ge en bättre överblick.

Vidare, kommer den politiska teoretikern Chantal Mouffes (2008) förståelse för skapandet av sociala diskurser användas. Enligt Mouffe (2008) måste det finnas plats för att prata och forma den sociala diskursen även om det leder till konflikt. Därför är det intressant att undersöka hur artiklar formar idén om Sveriges säkerhet, potentiella hot och vad som anses vara 'svenskhets'.

Utifrån en kritisk diskursanalys av utvalda artiklar kan större förståelse för den sociala diskursen nås. Vilket därav kan hjälpa oss förstå hur den sociala diskursen konstruerar vad som kan uppfattas utgöra hot mot Sverige. Vad som är intressant med denna studien är att den tittar närmare på hur en nationalism kan återkomma inom ett samhälle, men även vad det är som ligger bakom reproduktionen. Jag valde att använda mig av en kritisk diskursanalys eftersom den tillåter mig att analysera och förstå hur vardagliga texter påverkar den sociala värld vi skapar. Mitt syfte med studien kan nås genom användandet av teorier som banal nationalism och statsnationalism. Även i denna fråga, om hur diskursen formas, är Chantal Mouffes teoretiska ramverk passande eftersom hon diskuterar hur det sociala formar det politiska.

2. Syfte och problemformulering

Följande studie bygger på en kritisk diskursanalys kring reproduktionen av nationalism hos fem svenska artiklar på internet. De artiklar som ska analyseras är publicerade från Göteborgs Posten, Expressen och SvT. Forskningens syfte är att undersöka och synliggöra reproduktionen av nationalism. Vilket sedan kan hjälpa oss att reflektera gällande vart dagens politiska klimat är på väg, samt spekulera kring vad som kan ha påverkat Sverigedemokraternas ökade förtroende hos väljarna.

Denna studien kan även ge läsaren ökat medvetande kring språkets makt, då beroende på hur man använder sitt språk kan man påverka sättet nationen och ett staten formars och legitimeras. Eftersom Sverige är en etablerad stat måste man undersöka reproduktionen av nationalism och inte skapandet av nationalismen. Detta är för att Sverige redan är en skapad och en erkänd stat, vilket gör det inte möjligt att skapa den igen.

2.1 Frågeställning

I enlighet med studiens syfte har följande frågeställning formats

1. På vilket sätt påverkar de valda tidningsartiklarna bilden av Sverige som nation och idén om hemlandet?
2. Hur omnämns 'svenskhet' och andrafiering i artiklarna?
3. Vilka implikationer finns det i artiklarna som skulle kunna förklara hur de politiska utvecklas i Sverige?

3 Avgränsningar

En utav avgränsningar som gjordes inom studien var främst beslutet att inte sätta de nationalistiska argumenten och tolkningarna från de valda artiklarna mot fenomenet kosmopolitism. Kosmopolitism innefattar föreställningen av 'världsmedborgarskap'. Det vill säga idén om att hela mänskligheten ingår i ett gemensamt samfund av berättigade medborgare, oberoende av skiljaktigheter som nationalitet, religion, etnicitet. Vad detta innebär är en upplösning av de nationalstatliga gränserna samt distinktioner från de nationella värderingar (Beck, 2005, s.41). I svenska nyhetsartiklar kan en splittring ses där statens värderingar kring globalt ansvarstagande ställs emot regeringens upprätthållande av den nationella säkerheten. Denna splittring kommer dock, på grund av arbetets omfattning, inte att granskas närmare.

Studien har även avgränsats till fem artiklar, då ett mindre antal artiklar inte hade gett tillräckligt empiriskt material. Ett större urval av artiklar hade kunnat ge ett större empiriskt djup men hade däremot riskerat att göra studien rörig och svår att följa på grund av allt material. En annan avgränsning som gjordes var att begränsa publikationsåren på tidningarna mellan 2019 och 2020. Detta är för att syftet med forskningen är att förstå hur den sociala diskursen tycks se ut idag.

Viktigt för läsaren av denna studie är att hålla i åtanke att studiens resultat inte går att generalisera. Det går alltså inte att säga att resultatet har kapacitet att representera hela det svenska folket. Resultatet gäller endast de artiklar som valts att analyseras med tillämpad metod. Det vill säga, studien har en relativt hög reliabilitet när de gäller detta fallet, men studien har en låg validitet i förhållande till en generaliserande bild av Sveriges befolknings uppfattning (Bergström & Boréus, 2012, s.405- 406). Denna studien blir en abduktiv ansats där teori och empiriskt material används. Inom abduktion sker det en växling mellan teori och empiri, det vill säga den teoretiska bakgrunden utgör det underlag som behövs till empirin och forskningsfrågorna (Hallin & Helin, 2018, s.43). Studien är abduktiv då den använder tidigare forskning för att bygga upp den teoretiska bakgrunden, samtidigt som den även använder ny empiri i form av en kritisk diskursanalys av tidningsartiklar.

4. Bakgrund

Som ett resultat av globaliseringens framväxt blev det tydligt att länder som exempelvis Sverige var tvungna att ändra sina nationella lagar för att hänga med i det globala, neoliberala marknadssystemet. När världsordningens mer inflytelserika och dominerande länder förändrat sina lagar banade dem väg för en hegemonisk neoliberal diskurs. Vilket resulterade till att det blev svårt för mindre inflytelserika länder att inte också ändra sina lagar om de ville följa med i utvecklingen. Det var inte längre möjligt att driva en traditionell nationell välfärdspolitik inom en alltmer globaliserad värld. Det vill säga att utveckling blev detsamma som globalisering, därav någonting som politiker inte hade möjlighet att påverka (Hettne, 2008, s.58-59).

Globaliseringen har lett till att förhållandet mellan tid och rum ändrats. Nämligen att den värld som en gång varit känt blivit större, dels i bemärkelsen att människors möjlighet till rörelse resulterat till att en kan resa samt bo på andra platser i världen, men även det att kommunikation, mer utvecklad teknik och internet blivit mer global. Vad detta har gett är ett globalt nätverkande som har brutit ner tidigare barriärer av tid och rum (Campbell, MacKinnon & Stevens, 2010, s.2-3). Även om globaliseringen bidrog till en del positiva effekter ställde denna era oundvikligen nya krav på den tidigare rådande säkerhetslogiken, förståelse av säkerhet behövdes förnyas på alla nivåer nationell, regionalt och globalt. Med tiden har globaliseringen börjat framställas som allt mer problematisk, och kravet på ett mer välgrundat globalt samarbete började bli oundvikligt. Inget land kunde på egen hand hantera de påfrestningar och hållbarhetsutmaningar som började manifesteras sig runt om i världen. Globala hot som pandemier, kriminalitet och miljöförändringar, är utmaningar som inte har någon respekt för länders geografiska territoriella gränser har lett till ett ökat behov av internationellt samarbete (Abrahamsson, 2012, s.9-11).

Globalismens strömning satte ett definitivt slut på det kalla kriget, men dess följder kommer att förändra synen på säkerhetspolitik och strategiskt försvarsinitiativ. Från denna tid knöts banden mellan utvecklings -och säkerhetspolitik allt närmare varandra. Utrikespolitik hade givetvis redan innan denna era varit sammanlänkade med exempelvis militär och diverse assistans mellan allierade (Desai & Potter, 2014, s.513). Den 11 september 2001 inträffade Al Qaidas terrorattack mot USA:s tvillingtorn. Landets president George W Bush lanserade som ett resultat av denna terrorattack en militär kampanj vid namn 'War on Terror' även känt

som 'krig mot terrorismen'. Kampanjens syfte var att stärka stödet och öka det globala samarbetet för ett mer utvecklat säkerhetsnät mot terrordåd. Denna händelse band kopplingen mellan säkerhet och utveckling ännu starkare. Detta terrorattentat gjorde att politiska ledare skapade en legitimering kring terrorism och fattigdom, men även vilka som utgjorde hot mot det civila samhället. Trots att denna koppling aldrig blivit bevisad resulterade det till idé att utvecklingen säkerställs genom en förstärkt försvarspolitik mot 'de andra' (Desai & Potter, 2014, s.513-514).

Som tidigare nämnts har globaliseringen brutit ner barriären för tid och rum, vilket ökade möjligheten att röra sig runt om i världen (Abrahamsson, 2012, s.9). Med tiden har hotet av den globala terrorismen fått dela plats med en rädsla för det ökade flödet av migration, därav rädslan för de nya främmande människor som anländer till ens land. Rädslan har bidragit till oro bland vissa delar av befolkningen. Vilket har resulterat till att det skapats en utgångspunkt av att ökad migration leder till oordning där följderna har varit ökad våld, kriminalitet, minskad tillgång av både sysselsättning och bostad (ibid, s.14). Under 2015 fick Sverige totalt 162 877 asylansökningar, vilket är den största siffran någonsin i Sverige. Fyra år senare, år 2019, var antalet asylsökande i Sverige nere på ett antal av 21 958 asylansökningar (migrationsinfo.se, 2020).

Antalet länder och platser med gränsväggar, 'boarder walls', runt om i världen har ökat markant under de senaste decennierna. Gränsvägg är exempelvis en typ avgränsning som sätts upp mellan två länders gränser för att fysiskt urskilja var de geografiska landsgränserna går. Inom Europa är kontrollerna vid gränserna relativt milda. Däremot om en person kommer utanför Europa är gränskontrollen hårdare. Detta är att dessa gränser har säkrats med syfte att minska flödet av migranter. År 1989 uppskattades det finnas omkring femton gränsväggar inom Europa, 2015 utfördes en ny uppskattning av gränsväggar som visade att antalet hade ökat till 70 stycken. I samband med ökningen av de nya gränsväggarna är antalet dödsfall vid landsgränser, år 2015 registrerades 3 177 människor döda runt kanterna av Europas gränser (Jones, 2016). Storskaliga rörelser av populationer utanför Europa bevisar globaliseringens komplexitet, nämligen hur företeelser som sker i en del i världen har en direkt effekt på andra delar. Ur en kosmopolitisk synvinkel hade denna situation ansetts påverka alla lika mycket och därav hade alla varit lika skyldiga att hjälpas åt. Det vill säga att idén om att vi alla tillhör samma jordklot sätt här på test när flera länder begränsar deras gränstillträdet och därav människors rätt till rörlighet, det ökade dödsfallen vid gränsväggarna

ifrågasätter idén om hur världen är en enda plats. Även om masskommunikation har fått människor och länder från hela världen att samarbeta, har det inte minskat eller daterat den nationella tillsynskontrollen över gränsövervakningen (Smith, 2010, s.134).

Tre nyckelord som kan reflekteras mot denna utvecklingsdiskurs är Frihet, Rättvisa och Ordning. Enligt Björn Hettnes bok (2008) 'Vad är utveckling?' tolkas dessa tre nyckelord på följande sätt; "[...] frihet som mänsklig utveckling (human development), ordning som mänsklig säkerhet (human security) och rättvisa som mänskliga rättigheter (human rights). (Hettne, 2008, s.72). Han menar även att det är förhållandet mellan dessa tre grundvärden som utgör hållbar global utveckling. Dock finns det en problematik gällande deras relation och balansen mellan dem. Vilket är att mänskliga rättigheter utgör en del av utvecklingsbegreppet. Likaledes definieras utveckling och säkerhet som en del av mänskliga rättigheter, vilket leder till att säkerhet och utveckling tenderar att flyta samman (Hettne, 2008, s.72-73).

Enligt Björn Hettne (2008) finns det en ständigt sökande efter balans mellan Frihet, Rättvisa och Ordning. I detta sökande finns även flera olika uppfattningar om vad som är den rätta strategin för att uppnå denna balans, vilket också innebär att det finns flera olika uppfattningar om hur utmaningar bör hanteras, både de globala som de lokala. Frihet, Rättvisa och Ordning är alltid närvarande oberoende av kontext, däremot är de mer eller mindre närvarande vilket beror på hur dominerande de är. Den neoliberala vågen som kom med globaliseringen drevs av frihet och idén om att frihandel var lösningen på de globala problemen som uppstått under efterkrigstiden. Dock har en trend i motsatt riktning börjat spira. Länder som exempelvis USA med Presidenten Donald Trump och Frankrike med deras politiska parti Front National driver båda liknande agendor, där ordning måste återupprättas för att skydda och värna om det samhälle som existerar. Den ökade osäkerhet som vuxit i takt med oron och rädslan för både migration och terrorism har medfört en förskjutning bland de tidigare nämnda nyckelbegreppen. I denna kontext har önskan efter ordning blivit mer dominerande, då politiker som vill bevara social rättvisa samt mänsklig utveckling driver sin politik i form av ökad konservatism och protektionism för landet (Hettne, 2008, 68-72).

På den senaste opinionsundersökningen (2020) visades det att partiet Sverigedemokraterna har sen 2018 fått ett ökat stöd, från en procentandel på 17,6 % till 2020 24,5%. Detta visar att på två år har det blivit en ökning på 6,9 % (val.digital, 2020). Det svenska partiet

Sverigedemokraterna skriver på sin hemsida om deras fyra kärnfrågor som de bedriver. Den första frågan går under rubriken "Vi vill ha en seriös migrationspolitik" (Sverigedemokraterna, 2020). Under denna rubrik förklarar Sverigedemokraterna hur vägen till ökad säkerhet i Sverige är att stoppa landets asylmottagande och de länder som är i nöd ska få hjälp men endast när nöden har blivit som störst. Nästa fråga som Sverigedemokraterna driver handlar om att skapa ett kollektivt ansvar mot varandra i det svenska samhället genom att koppla samman rättigheter och skyldigheter. På den tredje frågan skriver Sverigedemokraterna hur välfärden bör förbättras, och att svenska medborgare bör prioriteras i uppfyllandet av detta. Sista och fjärde hjärtefrågan går ut på hur Sverigedemokraterna vill utveckla och säkra svensk säkerhet genom att bland annat ge hårdare straff till brottslingar, likväl skriver SD att utvisning bör effektiviseras samt att det bör satsas mer inom polisen (Sverigedemokraterna, u.å.).

Det finns påståenden om att nationalismen endast existerade vid Nazist Tyskland era och att nationalismen är enhetligt med ett romantiserande av en suverän nationalstat. Detta antagandet stöds med argument som säger att i anslutning till moderniseringens tillkomst, med masskommunikation, kulturell mångfald och kosmopolitism har tagit de nationalistiska antagande som en gång funnits blivit eliminerade så att de inte längre existerar (Billig, 1995, s.144). Hur nationalism uppfattas vara och vilken innebörd det anses besitta har med tiden fått en förändrad betydelse, detta är på grund av att mer forskning har tillkommit inom fältet av nationalism som ideologi, vilket har kommit att resultera i att nationalismen som teori har utvidgats och fått större innebörd. Den har inte som det påstods ovan eliminerats, utan är fortfarande närvarande, mer eller mindre beroende på vart du är i världen och vem du pratar med. För att förstå vilken betydelse nationalismen har måste det först tittas närmare på det civila samhället och vilken relation som där finns mellan idén av staten och nationalismen. För att närmare förstå denna relation behöver vi studera hur den sociala diskursen tillsammans med nationalismen formar detta förhållande.

5. Teoretiskt ramverk

Studien syfte är tydliggöra hur reproduktionen av nationalism förekommer i Sverige. För att besvara mina frågeställningar kommer följande teorier användas; Statsnationalism, Banal Nationalism och Chantal Mouffes teoretiska ramverk för skapandet av sociala diskurser. Hur jag kommer använda dessa teorier kommer beskrivas mer utförligt nedan.

5.1 Om det politiska

Statsvetaren Chantal Mouffe (2008) har kommit att kritisera den hegemoniska 'postpolitiska' visionen av demokrati som var ett resultat av globaliseringens liberala demokratiska spridning. Hon menar att den sociala världen formas av diskurser, samtidigt som diskurserna är konstruerade utifrån den sociala världen. Det vill säga att den sociala världen är föränderlig, i och med att det sker en konstant pågående kamp mellan olika diskurser. Enligt Mouffe (2008) strävade globaliseringen efter en vision av 'demokratisering av demokratin', ett tankesätt som hon menar bidrog till problematik inom de demokratiska institutionerna. Detta är för att denna vision leder till att politiken undviker antagonism¹ (Mouffe, 2008, s.10). Hon menar att det måste finnas antagonism då detta möjliggör att flera kan uttrycka sina egna åsikter. Eftersom politik och olika argument aldrig är enfärgade, måste det finnas plats för diskussion som ger plats för motsättningar. Bristen av utrymme för diskussion och legitimerande divergerande åsikter medför till att personer inte känner att de kan uttala sig om sina åsikter. Denna problematik kan leda till att personer inte kan identifiera sig inom den demokratiska politiken, något som kan resultera i att dessa personerna söker sig bort till partier med extrema vänster- eller högerpopulistiska agendor. Viktigt med Mouffe (2008) är att hon belyser hur centralt diskussioner och motstånd är, speciellt i kontexten kring skapandet av 'vi' och 'de'. Strävan har länge varit inom politiken att gå bortom denna diskussion, vilket enligt Mouffe (2008) skapar falska premisser inom demokratin och politikens verkliga utmaningar (Mouffe, 2008, s.11–12). Vad hennes teori tillför till studien är bland annat att den belyser hur diskussionen kring skapandet av 'vi' och 'de' uppkommer, men även hur viktigt antagonism och en diskursiv kamp kan vara inom den sociala diskursen

¹ "Antagonism förklaras enligt Svenska Akademiens ordbok som " förhållande af motsättning l. strid l. fiendskap; ömsesidigt motstånd mellan motsatta krafter; (väsentlig) skiljaktighet l. motsättning l. strid, i sht i fråga om strid mellan l. skiljaktighet med afs. på åsikter l. intressen; jfr ANTAGONIST" (Svenska Akademiens ordbok, 1900).

då det kan öka ens förståelse för andra människor. Samhället står ständigt inför säkerhetsprövningar både gällande internationella som nationella hot. Genom att utifrån Mouffes (2008) teori analysera studiens fem valda tidningsartiklar ger det möjligheten till att potentiellt synliggöra hur den sociala diskursen kring ämnen som hot, hemland och säkerhet återskapar det emotionella bandet till nationen. Hur artiklarna beskriver Sveriges säkerhetstillstånd kan det sedan leda vidare till hur det formar rädslor för det främmande. Beroende på hur politiker och media pratar om exempelvis hemlandet och säkerhet påverkas sättet vi talar om, samt tolkar dessa ämnen. Genom att göra en kritisk diskursanalys på fem vardagligaartiklar kan man djupare förstå hur vardagsfenomen skapas utifrån vanliga tidningar. Alltså hur uppfattningen av nationen och vilka svårigheter den står inför bildas. Genom att urskilja dessa kännetecken kan det exempelvis ge en antydning var det politiska klimatet idag är på att utvecklas mot, samt hur konstruktionen av andrafiering tillkommer på ett vardagligt plan.

5.2 Identitetsskapande

Som det nämndes ovan sker det ständigt en diskursiv kamp i och med att värden på ord kan ändras beroende på den sociala världen. Som följd av att antagonismen inom den sociala diskursen leder till att sociala termer inte blir stabila, utan har skiftande betydelse, får det även konsekvenser för identitetsskapandet. Identitet blir i detta avseende något instabilt och konstruerat eftersom antagonismen ständigt ändras. Alltså i förhållande till den sociala diskursen blir identitet något flyktigt. I försök att uppnå enhetlighet och en stabil identitet skapar människor en grundad syn på subjekt. Det vill säga en person/subjekt intar sig olika positioner beroende kontext "Vi lever våra liv genom dessa positioner och varje subjektposition tillhandahåller ett slags filter som vi ser världen igenom, bland annat våra strukturellt bestämda positioner som lönearbetare eller något annat" (Bergström & Boréus, 2012, s.371). Beroende på hur en identifierar sig själv kommer texterna som läser avkodas på olika sätt. Lika väl beroende på en persons sociala värld kommer subjektet ha olika värden. Genom att analysera artiklarna kan en ökad förståelse av identitetsskapande nås, exempelvis hur 'svenskhets' framställs på textnivå, och därmed hur det påverkar den sociala diskursen som sedan påverkar hur vi identifierar Sverige som hemland och vilka som bör ingå i landets samhälle.

Identitetsskapandet är alltså flyktigt på grund av att ens strukturella subjektsposition konstant ändras. Vad detta skapar är, enligt Mouffe (2008), en dimension av kollektiva identiteter. Hon menar även att denna dimension inte kan elimineras från politiken. Om kollektiva identiteter blir ignorerade hos de traditionella partierna inom politiken finns det risk för att dessa identiteter tar utlopp och uppstår i andra skepnader. Mouffe (2008) menar på att det är precis detta som har hänt inom den högerpopulistiska distinktionen mellan 'vi' och 'de andra'. "Därav den starka lockelsen hos deras diskurs, som erbjuder kollektiva identifikations-former uppbyggda kring föreställningen om 'folket'." (Mouffe, 2008, s.72). Politik innebär att det ska skapas ett 'vi' som ta avstånd från ett 'de', ett faktum som kräver att den kollektiva identiteten mobiliseras. Vad en flerdubbel identitet innebär är att vi kan identifiera oss till en variation av kollektiva tillhörigheter, vilket innefattar bland annat könskategorier, familjer, yrkesgrupper, religion, politiska partier och etnicitet. Genom att vi har denna kollektiva uppbyggnad av identiteter går det att flyta över från en identitet till en annan, beroende på vad tillfället kräver. Vad detta innebär är att samtidigt som vi har en identitet kan vi även identifieras som något annat, vilket exempelvis kan vara man eller kvinna, kristen eller muslim, hantverkare eller akademiker (Smith, 2010, s.20-21). Detta kan även refereras till som intersektionalitet.

5.3 Nationalism

Den svenska akademiens ordbok beskriver nationalism som följande: "å-skådning som hävdar den egna nationens värde och intressen ofta fram-för an-dra nationers" (Svenska akademiens ordbok, 2009). Då definition är bred behöver den förtydligats till något mer konkret. Nationalism knyter i regel an till en stat eller drömmen om en stat, vilket betyder att statens geografiska territoriella gränser är viktiga för nationalismen. Fortsättningsvis, i och med att det är en ideologi betyder det att det är en idé som är skapad utifrån människors egna diskurs och förståelse.

5.3.1 Statsnationalism

Som tidigare nämnt ovan kommer studien använda sig av statsnationalism inom det teoretiska ramverket tillsammans med banal nationalism. Statsnationalism utgörs av en gemensam statsapparat och värdegrund, vilket innebär att ett lands medborgare accepterar de

grundläggande tankar och värderingar om hur ett samhälle bör styras. Nationen anses vila på dessa värderingar och staten har som funktion att reproducera dessa fundamentala värderingar. Detta är oavsett oberoende på vad man som person har för etniskt ursprung eller tro, alltså det är medborgarskap viktigt för statsnationalismen. Statsnationalism kan med andra ord vara mångkulturell (Desai & Potter, 2014, 521–522). Genom att använda statsnationalism för att analysera hur Sverige konstrueras som hemland möjliggör det att identifiera landets fundamentala värderingar, samt hur landets idé av säkerhet förhåller sig gentemot idén om nationsskapande och skapandet av 'svenskhet'.

5.3.2 Banal Nationalism

Banal Nationalism myntades av statsvetaren Michael Billig (1995) och introducerades för att "[...] cover the ideological habits which enable the established nations of the West to be reproduced." (Billig, 1995, s.6). Banal Nationalism menar innefattar även hur nationer över hela världen reproduceras oupphörligt. Att länder konstant reproduceras till nationer och dess civila invånare reproduceras till nationella medborgare (Billig, 1995, s.6). Han anser att det nationalistiska medvetandet inte beror på plötsliga infall av ens individuella minne, utan snarare att ens identifiering av nationen upprätthålls inom det vardagliga livet. Vad detta innebär är att en persons nationella identitet inte försvinner bara för att en situation förändras, alltså det är inte så att en person plötsligt glömmer sin nationella identitet för att den hamnar i en ny kontext. Detta betyder alltså att ens nationella identitet är mer än en individuell självdefinition eller innerlig psykologiskt tillstånd. Billig (1995) menar att det nationalistiska medvetandet är en sorts livsstil vilket levs dagligen i en värld som uppfattas vara konstruerad av nationalstater. Det vi uppfattar och tar in är vad vi skapar vår identitet utifrån, det blir en del av ett mönster som ingår i det banala livet hos en värld bestående av nationer (Billig, 1995, s.69). Enligt Billig (1995) ska nationalism förstås som en ideologi som yttrar sig genom "the voice of nature". Vilket betyder att en persons nationalitet faller sig lika naturligt som att alla människor har två öron. Ens nationella identitet är både något en blir uppfostrad till och något som kommer naturligt. Vad detta innebär är alltså en process av att den nationella överensstämmelsen blir någonting naturligt att försvara och minnas sin identitet med (ibid, s.37).

Som det nämnts är syftet med studien att undersöka reproduktionen av nationalism i Sverige genom tidningsartiklar. Genom att använda banal nationalism kan det analysera hur

reproduktionen samt naturaliserande utav ordval och formuleringar fortsätter att stärka idén eller drömmen av hur Sverige bör vara. De fem valda artiklarna kommer granskas utifrån banal nationalism för att se hur mer vardagliga texter exempelvis skapar ett 'vi' och 'de' (Billig, 1995, s.114-115). På textnivå kommer bland annat "Homeland deixis" eller hemlands deixis användas. Denna term menar på hur 'små omärkbara ord' används inom exempelvis media för att förklara en nations framträdande. Deixis kan förklaras som en forma av retorisk fingervisning, alltså deixis definierar sättet meningar är förankrade till särskilda perspektiv inom en kontext. Det är vanligt att hemlands deixis förekommer när en text skriver om ett 'här', alltså genom att beskriva ett 'här' skapas en bild av hemlandet (Billig, 1995, s.106-105).

5.4 Tidigare forskning

Tidigare forskning har påpekat den bristande centraliseringen hos den ensamma aktören inom banal nationalism. Michael Billigs (1995) huvudtes är hur en människa knappt blir medveten om idén av ens hemland, och hur detta vidare lägger grunden till hur 'vi' skapar en del av 'vår' nationella identitet. Tania Rossetto (2015, s.8-22), seniorforskare och biträdande professor i kulturgeografi, observerade utifrån Billigs forskning en lucka som han inte kunde förklara. Billigs (1995) utgångspunkt är diskurs-centrerad, han anser att människor exponeras helt omedvetet av banal nationalism. Rossetto (2015) menar att om en teori ser på människor på detta sättet kommer den misslyckas. Hon påstår att den banala nationalismen misslyckas med att diskutera och inkludera hur individen själv i sitt dagliga liv 'skapar' sitt hemland (Fox & Miller-Idriss, 2008, s.539). Däremot kan detta försvaras med 'everyday nationhood', vilket argumenterar för att 'vardagen' är platsen där människor självmedvetet skapar sitt nationhood/hemland genom sociala interaktioner. Idén om nationhood existerar och påverkas inte bara en person omedvetet utan realiseras även inom det praktiska. Det vill säga "Nationhood does not only define their talk; it is defined by their talk." (s.539). Vilket betyder att 'vanliga människor' ger konkreta uttryck för sin förståelse av nationen.

En annan forskare som kommer vara viktigt för denna studien är statsrättsteoretiker Carl Schmitt (1976). Han påstår att det politiska alltid består av framställandet mellan ett 'vi' som distansera sig från ett 'de', men för honom är ett kriterium att denna motsatsen även måste innefatta en distinktion mellan 'vän' och 'fiende'. I Schmitts bok 'The concept of the

political' (1976) skriver han hur det politiska kan endast förstås utifrån uppdelningen av vän och fiender, oberoende på vilka konsekvenser det kan få för etiken, moralen eller ekonomin. Han menar att konsensus bygger på exkludering och genom att synliggöra hur beslut fattas kan en avslöja det omöjliga i strävan efter en absolut inkludering/rationell konsensus (Mouffe, 2008, s.20). Schmitt (1976) kritiserar den liberala rationalismen då det förnekar antagonismen inom det politiska. Antagonismen måste förnekas av liberalismen, detta är eftersom antagonismen riktar ljus mot det som liberalism motsätter, vilket är att det kan inom en situation uppstå konflikter som gör det omöjligt att fatta ett beslut. Fortsättningsvis, Schmitt (1976) påstår att den demokratiska politikens syfte är att inte som de liberala teoretikerna förespråkar, ett förhandlande mellan motstridiga parter för att nå en överenskommelse och ett överbryggande utav klyftan mellan vi och dem. Han anser snarare att denna klyftan bör etableras, detta är eftersom den moderna demokratin drivs av pluralism och därav kräver en distinktion mellan 'vi' och 'de' (Schmitt, 1976, s.22). På senare tid har uppfattningen mellan Schmitts (1976) vän/fiende-distinktion fått en oväntad tolkning gällande kontexten för internationella relationer. Då världspolitik har influerats av hans förhållningssätt till antagonism har det exempelvis framkommit hur somliga teoretiker föreslår att George W Bushs "krig mot terrorismen" är ett resultat från Schmitts (1976) vän/fiende-distinktion. Dessa teoretiker menar även att denna distinktion kan lära oss förstå attackerna den 11 september. Sådana antaganden om politiken utformar en farlig polarisering mellan uppfattningen av den "civiliserade världen" och "frihetens fiender". Antaganden som dessa stämmer inte överens med Schmitts teori, han menar på att det bör dras en gräns 'politiskt' sätt, genom uttalande från presidenter eller partier. Alltså att politiskt hade inte Schmitt godtagit Bush användning av vän/fiende-distinktion. Då Bush politiskt, retorisk och moraliskt målade upp fienderna som onda (ibid, s.78-79).

Det finns flera forskare inom samhällsvetenskapen som har försökt att skapa diverse förhållningssätt inom distinktionen mellan nationalism och patriotism. Dessa två dimensioner kan förenklat definieras följande; patriotism kan förstås som mer defensiv än nationalism då det grundas utifrån ens kärlek för hemland. Nationalism har istället egenskaper som kan bidra till konflikter mellan folksamlingar som sedan kan eskalera till krig (Billig, 1995, s.56). Inom teorin upplevs det oftast som enklare att forma en uppfattning om hur dessa två dimensioner skiljer sig åt, men vad som kan vara svårt är när dessa två dimensioner ska appliceras på verkligheten. Vanligen brukar problem uppstå när en försöker urskilja nationalism och patriotism i praktiken just eftersom de ligger så nära varandra i deras

tolkningar. Forskarna Rick Kosterman professor i socialpsykologi och Seymour Feshbach professor i psykologi (1989) utförde en empirisk studie för att undersöka amerikanska medborgares psykologiska attityder kring hemlandet. Syftet med studien var att undersöka invånarnas mentalitet och underliggande motivationer till bilden av deras hemlandet. Deras undersökning visade på att det fanns distinkta skillnader mellan nationalism och patriotism. Resultat visade att nationalism kan vara bidragande till krig, men att patriotism hade istället en motsatt effekt. Vad detta indikerade var att det är hatet mot 'de utomstående' som driver till konflikt snarare än kärleken för ens hemland och dess innanförskap. På senare år kommer denna studie att mötas av kritik utav forskaren Jean Bethke Elshtain (1993), som var professor i social och politisk etik. Hennes forskning visar på hur amerikanska medborgare i tidigare generationer som rekryteras till soldater ville offra sig för landet. Inte på grund utan att de hatade deras fiende, utan eftersom att de frivilligt ville offra sitt liv för sin kärlek till landet. Denna kärlek för landet kommer här innan motivet 'att döda sin fiende'. Vilket tyder på att en frivilligt kan gå med i krig utifrån patriotiska antagande och inte bara nationalistiska (Billig, 1995, s.57-58).

6. Metod och material

Den metod som används i denna studie är en kritisk diskursanalys. Vad denna typ av analys implicerar är att ordval och grammatik kan i sig avslöja hur textens uppbyggnad beskriver hur den anser att världen är konstruerad (Bergström & Boréus, 2012, s.25). När detta utförs på textnivå finns det fyra aktörer som bör fokuseras på; forskaren, avsändaren, mottagaren och den omgivande diskursen. Vad detta innebär är att forskaren alltid måste uppmärksamma sin egen förförståelse för att kunna analysera och sätta sig in i det rådande sammanhanget. För avsändaren gäller det att uppfatta om det är en individuell person, en grupp av individer eller en aktör med en specifik position. Här ska bland annat avsändarens språkbruk och ordval uppmärksammas. Mottagaren är likt avsändaren en individuell person, en grupp av individer eller en aktör med en specifik position, däremot bör mottagarens förförståelse uppmärksammas, det vill säga det blir en tolkning av en tolkning. Till sist är det den omgivande diskursen, vilket innefattar hur språket inom den bestämda texten uppmärksammar diskursens styrande föreställningar. En text är alltid förankrade inom en sfär av aktörer, och genom att analysera en text kan man därav bättre förstå denna sfär. Vilket innebär att det är väsentligt att kunna se en text utifrån ett större sammanhang (Bergström & Boréus, 2012, s.39).

Hur mottagaren uppfattar en text i förhållande till avsändarens syfte påverkas av att de vanligtvis kan bindas samman av den gemensamma kulturen och språket som de båda delar. Avsändarens och mottagarens tolkning och intressen sammanfaller därigenom någorlunda lika. Detta betyder att avsändare hos dagstidningarnas nyhetstexter, det vill säga journalisterna, och deras mottagare, det vill säga läsarna, har med högsta sannolikhet 'samma språk' (Bergström & Boréus, 2012, s.40). Vidare kan det diskuteras vilken roll nationalismen kommer ha för skapandet av den sociala diskursen hos det civila samhället gällande nyhetshetsartiklar och andra sorters texter. Inom den kritiska diskursanalysen är det språkbruket som avslöjar avsändarens värden: "Banal nationalism operates with prosaic, routine words, which take nations for granted, and which, in so doing, inhabit [sic] them. Small words, rather than grand memorable phrases, offer constant, but barely conscious, reminders of the homeland, making 'our' national identity unforgettable." (Billig, 1995, s.93). Genom att göra en kritisk diskursanalys på utvalda tidningsartiklar kan det uppmärksammas hur nationalismen tar form i vardagen. Diskursanalys intresserar sig av processen om hur betydelseskapande går till, alltså hur tecken får sin mening. Chantal

Mouffe (2008) menar att stabiliteten inom den rådande diskursen alltid hotas av betydelseskiftning med tecknen. Detta är ett återkommande fenomen inom den politiska diskursen, tecken som ständigt är utsatta för kamp med en kontinuerlig diskursiv mångtydighet kan kategoriseras som element, exempel på mångtydiga tecken inom den politiska diskursen är ord som demokrati, frihet och rättvisa. Element som är speciellt känsliga för mångtydighet inom en diskurs benämns som 'flytande signifikanter' (Bergström & Boréus, 2012, s.365).

Den kritiska diskursanalysen utgår från en tredimensionell modell, den första utgångspunkten är 'textnivå' som fokuserar på grammatik och struktur, den andra nivån vid namn 'diskursiva praktiken' innefattar hur en text produceras och konsumeras. Den tredje dimensionen som är 'sociala praktiken', menar på hur en diskurs relaterar till andra befintliga och icke-befintliga diskursiva områden. Denna studie kommer utifrån de utvalda teorierna analysera den textuella nivån med Banal- och Statsnationalism för att granska ord och struktur, vidare kommer den diskursiva- och sociala praktiken analyseras utifrån Chantal Mouffes (2008) teoretiska ramverk för skapandet av sociala diskurser och aktörskap. Den kritiska diskursanalysens syfte är att undersöka relationen mellan sociala strukturer och diskurser. Detta innebär att den kritiska diskursanalysen utifrån den första dimensionen i sin tredimensionella modell intresserar sig för hur texters diverse aspekter för meningsbyggnad i termer av normalisering, modalitet och transitivitet. Vidare till den 'diskursiva praktiken', där används begreppet intertextualitet för att se hur olika texter relaterar till varandra, ett exempel är hur vissa typer texter kan leva vidare eller återkomma inom den politiska diskursen. Fortsättningsvis, den sociala praktiken sätter diskursen i ett socialt sammanhang vilket medför till att diskursens anspråk placeras i ett större sammanhang. Då en text manifesteras inom den sociala praktiken kan en kritisk analys utläsa exempelvis makt samt sociala strukturer (Bergström & Boréus, 2012, s.375-377). Genom att förstå artiklarnas grammatiska mening samt deras skribenters utgångspunkt kan förståelse nås kring hur reproduceras av nationalism förekommer inom den sociala diskursen.

6.1 Urval av material

Michael Billig utförde en undersökning där han analyserade dagstidningar utifrån banal nationalism. Billig (1995) tog samtliga landstäckande dagstidningar som alla publicerades samma junidag år 1993 i Storbritannien. Undersökningen utgick från att medvetet välja slumpmässiga tidningsartiklar för att analysera den engelska historien och reproduktionen av nationalism. Dock ville han undgå artiklar som skrev om kungliga festligheter eller publikationer om krig. Detta gjorde Billig (1995) för att undvika händelser som kan anses som 'hårda' eller 'heta' typer av nationalism, vilket är som han skulle beskriva det ett 'aktivt flaggande'. Anledningen till varför han inte ville välja artiklar som hade en het nationalism är för att dess huvudobjektet inte ska vara centrerat till nationen. Utan de valda tidningsartiklarna ska uppfattas vara mer vardagliga. Det vill säga så nära vardagen som den går att komma. Likt Billig (1995) kommer denna forskning att använda sig av artiklar som publicerats i en så vanlig eller 'normal' kontext som möjligt. Dock går det inte att säga att det finns en tidpunkt i historien som är helt normal, för även normalitet är en social konstruerad diskurs (Billig, 1995, s.109-110). Men för att syftet med denna forskningen ska uppfyllas kommer Billigs strategi kombineras tillsammans med statsnationalism, som anses ha en het eller flaggande nationalism. Artiklarna som valdes är publicerade antingen år 2019 eller år 2020, detta är för att förstå vilken diskurs råder förhållandevist nyligen i Sverige. När jag valde artiklar för studien användes sökord som exempelvis "GP sport" och "bostäder Sverige". Mina artiklar valdes utav slumpen, det vill säga jag tog de artiklar som föll under mina sökord. Dock så behövde jag även välja artiklar som passade in under mina andra urval. Vilket är exempelvis att de artiklar som valdes är publicerade utifrån hemsidor som är öppna för alla.

Som det nämndes ovan är avsändare en viktig komponent inom kritisk diskursanalys, men också för Chantal Mouffes (2008) ramverk för skapandet av den sociala diskursen. Därför blir det viktigt för oss att titta närmare på avsändare till de valda artiklarna. Dels eftersom det ger oss en bättre inblick av avsändarens sätt att porträttera idén om nationen, och dels kan det öka förståelsen om vilken räckvidd av personer som läser artiklarna. Denna studien kommer använda sig av artiklar som är tillgängliga för alla som har tillgång till internet. Alltså artiklarna kan läsas av alla och det behövs exempelvis inte ett betalt medlemskap. Tre av de valda texterna är debattartiklar, det vill säga att syftet med texten är att influera läsaren samt att åsikterna som kommer fram i texten är skribentens egna. Två av dessa debattartiklarna är

publicerade av Expressen och den tredje är publicerad av Göteborgs Posten (GP). Båda tidningarna anser sig själva vara liberala (Adamson, 2019; Expressen, 2020; Utas, 2020). Vidare till den fjärde texten med GP som avsändaren. Denna text är en informerad sportartikel (Östberg, 2020). Den sista och femte artikeln är publicerad av Sveriges Television Aktieföretag även känt som SvT. Denna text är en inrikes analys av företagets inrikespolitiska kommentator. På deras hemsida står följande "Vår verksamhet bedrivs självständigt i förhållande till politiska, kommersiella och andra intressen i samhället och finansieras via public service-avgiften." (SvT, u.å.).

6.2 Presentation av artiklarna

Innan resultatanalysen börjar är det nödvändigt med en kort översikt av de utvalda artiklarna. För att koppla tillbaka till studien syfte, vilket är att öka förståelsen kring reproducerandet av nationalism från svenska artiklar, har studien valt att ha ett brett urval av artiklar. Alltså de valda artiklarna skiljer sig markant gällande den diskursiva praktiken. Den första artikeln som analyseras är skriven av Göran Adamson (2019) och publicerad av GP. Hans debattartikel belyser Sveriges problematik av ökad brottslighet. Kärnan i texten är att belysa hur Sveriges invånarantal ökat i samband med ökad kriminalitet. Adamson (2019) är en docent inom sociologi och har tidigare forskat om bland annat multikulturalismen inom det svenska samhället (Adamson, 2019). Den andra artikeln är publicerad av SvT:s och är en analys av deras inrikespolitiska kommentator Mats Knutson (2019). Denna artikel gör en analys kring hur partier och politiska block splittras på grund av oense gällande förhållningen till migrationsfrågan. Han är en svensk journalist och arbetar som inrikespolitisk reporter samt kommentator (Knutson, 2019). Tredje artikeln är skriven utav Josefin Utas och är publicerad av Expressen. Hennes debattartikel menar på hur Sveriges välfärdspolitik inte prioriteras inom riksdagen och att landets invandring har satt samhällssystemet under stor press. Utas (2020) tituleras i artikeln som en liberal debattör och har en akademisk bakgrund som civilingenjör (Utas, 2020). Den fjärde artikeln är skriven av Fredrik Östberg som är en sports reporter på Göteborgs Posten. Hans skrev en sportartikel med syfte att informera läsaren om åtgärder som görs för att höja säkerheten för sportarenor som exempelvis Ullevi (Östberg, 2020). Den femte och sista artikeln är en osignerad ledartext publicerad av Expressen. Expressen är liberal i sin politiska hållning. Denna artikel vill belysa Sveriges bostadsbrist, den skriver hur bostadspolitiken bör förnyas då det är en strukturell kris (Expressen, 2020).

Beroende på skribenternas akademiska utgångspunkt befinner de sig på olika kunskapsnivåer. Vilket sedan kan bidra till olika utgångspunkter gällande hur de skriver och använder språket. Alla artiklar skiljer sig mer eller mindre i karaktär och detta resulterar till att de kommer behövas analyseras olika. Exempelvis Göran Adamson som är docent i sociologi har i och med sig bakgrund en helt annan karaktär i sin text än sportjournalisten Fredrik Göranson, därför måste dessa texter analysera olika gällande nationalismen. Det är viktigt att vara medveten om att de valda artiklarna har varierande karaktär och värden. Vad detta möjliggör är att det kan ge studien en djupare analys och förståelse kring hur reproduktionen av nationalism förekommer. Som det förklaras ovan kommer artiklar som använder en het nationalism med ett aktivt flaggande för deras ståndpunkter analyseras utifrån statsnationalism. Vilket betyder att de artiklar som inte har nationen i sitt centrum för sin text likt sportartikeln, kommer analyseras med banal nationalism för att undersöka mer underliggande, omedveten nationalism. Följande kommer Utas (2020), Knutson (2019) och Adamson (2019) att analyseras utifrån statsnationalism. Vidare kommer Östberg (2020) och Expressen (2020) att analyseras från banal nationalism.

6.3 Etiska överväganden

Att tolka och hitta den bakomliggande meningen kring ett fenomen gör det möjligt att förstå en persons värderingar. Men för att förstå vad någon tycker är meningsfullt behöver det även skapas en uppfattning av min egen förförståelse och roll i sammanhanget. Därför är det viktigt att reflektera över min egen position som forskare i denna studie, vilken roll jag fyller och hur jag påverkar studien. Genom att distansera mig själv från min egen förförståelse blir teorin om förståelse, det vill säga hermeneutik, användbar i den här kontexten. Inom hermeneutiken påstås det att när en person möter ett nytt fenomen så sätter vi det mot en bakgrund av våra egna förutsättningar, vi är aldrig helt ofärgade eller förutsättningslösa i vårt bemötande av omvärlden. Vad våra förutsättningar gör är att de bestämmer vad vi anser vara begripligt eller, tvärtom, oförståeligt (Hallin & Helins, 2018, s.179). Genom dessa tolkningar skapar människan en individuell bild av hur samhället de lever i ser ut. En individs världsuppfattning kan ge oss en förståelse av vad den till exempel tror på eller vad de finner värde i. Detta går sedan även över till hur människor tolkar och skapar sin egen identitet, det vill säga vilka de är och vem de eftersträvar att vara. Likaväl har vi människor en uppfattning om hur vårt samhälle ser ut, hur det bör vara och vilken roll vi har i den. Genom att tolka den

sociala aktörens tolkningar av den fysiska världen, hos andra och i sig själv, kan forskare börja förstå den sociala aktören skapande av meningen inom diverse fenomen (Hallin & Helins, 2018, s.175). Detta kommer vara väsentligt för studien då den kommer beröra ämnen som reflekterar över säkerhet och vilka 'vi:et' är. På ett personligt plan betyder detta att jag måste vara medveten om att även jag har fördomar när jag går in och genomför min analys, genom att uppmärksamma min egen utgångspunkt kan jag bättre distansera mig från mina antaganden och uppnå en mer nyanserad forskning. Det vill säga jag som är en student på globala studier, som är vit med ursprung från Sverige har under min utbildning övat mitt kritiska tänkande men jag kommer ändå påverkas av min bakgrund, fördomar och politiska åsikter när jag analyserar eller tolkar texter. Vad som är viktigt för mig är att identifiera och kännas vid min egen utgångspunkt.

7. Resultatanalys

Studien kommer att sammanlagt analysera fem artiklar från GP, Expressen och SvT. Här kommer nyckelbegrepp och grammatiska överensstämmelse att synliggöras, likväl vilka skillnader och motstridigheter som kommer uppenbaras mellan dem. Strävan är att försöka identifiera dessa begrepp och problematisera dem mot teorin. Nedan kommer det ske en dialog tillsammans med de teoretiska resonemang som Michael Billig (1995), Statsnationalismen och Chantal Mouffe (2008) konstruerat. Resultatanalysen är uppdelad efter fyra olika underrubriker med kategorier, eller teman, för att enklare analysera de utvalda artiklarna, dessa teman tar upp olika huvudperspektiv av nationalismen som är centrala för studiens syfte och frågeställning, dessa teman lyder följande:

- 7.1 Varierande attityd till 'utomstående'
- 7.2 Politiker och den 'nationella statens' närvarande
- 7.3 Stereotypisering samt skapandet av 'vi' och 'de'
- 7.4 'Svenskhet' och hemlandet

Underrubrikernas titlar skapades utifrån de uppdelningarna som befinner sig inom nationalism för att enklare kunna analysera materialet. Vidare till rubriken 'diskussion' där kommer det bli en resultatredovisning från tolkningen av det empiriska materialet, resultatet även kommer sättas i hänsyn till studiens frågeställningar. Alla artiklar kommer inte vara med på alla punkter, artiklarna kommer placeras ut under de teman som stämmer med deras innehåll.

7.1 Varierande attityd till 'utomstående'

"Det är fakta. Så här ser verkligheten ut." (Adamson, 2019). Så här skriver författaren till debattartikeln rörande korrelationen mellan Sveriges siffror angående invandring och misstänkt brottslighet. Användaren ställer även en retorisk fråga till mottagaren; "Är det inte bra att vi vet hur det ligger till?" (Adamson, 2019). Han refererar till källor som SCB och BRÅ vilket är svenska statliga förvaltningsmyndigheter, och alltså pålitliga källor. Däremot har de inte något större närvarande i texten än att de bevisar statistik. Huvudtesen i texten handlar om hur 'vi' måste ta tag i diskussionen angående invandring och brottslighet. Detta gör skribenten genom att lägga fram fakta och bevis, för att sedan uppmana den dåvarande

socialdemokratiska migrationsministern Morgan Johansson att ta denna diskussion på allvar. Vidare, säger Adamson (2019) att migranter i faktum är en icke-homogen grupp, och presenterar sedan siffror gällande hur invandrare från olika delar av världen förhåller sig olika till brottslighet i Sverige jämfört med infödda svenskar. I denna artikeln antyds det att människor som kommer från platser utanför Sverige utgör ett hot mot den svenska säkerheten. För att stödja detta uttalandet visar Adamson (2019) upp brottsstatistik i debattartikeln för att stärka hans antaganden.

Genom en närmare titt på textens ordval går det att urskilja fraser som ”verkligheten”, ”det är sant” och ”siffror ljuger inte”. Vad denna artikel vill upplysa är hur politiker som Morgan Johansson (Socialdemokraterna) inte vill ta upp en diskussion som potentiellt kan leda till att han eller hans parti hamnar i en obekvämlig position. Det vill säga, skribenten menar på hur politiker länge har blundat för problemet eftersom de inte vet hur de ska hantera den eventuella konflikten som kan uppkomma. Om vi använder oss av Chantal Mouffes (2008) teoretiska ramverk kan det utläsas hur det sker en diskursiv kamp här, inte så mycket gällande skiftningen i betydelse mellan värdet av orden och fraserna, utan snarare inom det politiska. Artikeln trycker på att diskussionen mellan partier och politiker gällande känsliga ämnen, som exempelvis migrationspolitik, bidrar till en rädsla för antagonismen. Genom att hålla en diskussion neutral, där ingen sticker ut åt något håll och håller sig i mitten kommer ingen att bli illa berörd. Vad som både Mouffe (2008) och denna artikel påvisar är att det måste ske en diskussion även om det leder till osämja, dock vad som skiljer dessa två personer åt är deras olika uppfattningar till varför det behövs en bredare åsiktsbildning inom politiken (Mouffe, 2008, s.10–12). För Mouffe är det väsentligt med en allsidig politik för att förhindra att det sker en radikaliserings av åsikter kring just invandring och att alla känner att de kan bidra till det politiska. I Adamsons text däremot, går det att utläsa att det redan pågår en mer radikal diskussion som politiker och partier inte vill ta upp i sin politik. Det sker alltså en diskursiv kamp här, Adamson (2019) vill ta in korrelationen kriminalitet och invandring i ljuset, men möter motstånd.

Vidare till analysartikeln skriven av SvT:s inrikespolitiska kommentator Mats Knutson (2019). Artikeln tyder på att det finns olika attityder och åsikter kring hur regeringen bör hantera migrationspolitiken i Sverige. Artikeln nämner hur konflikter finns både inom och mellan partier, och den beskriver hur några partier arbetar för en hårdare migrationspolitik, medan andra tycker att endast några få åtstramningar hade varit tillräckligt. Det finns även de

partier som motsätter sig alla restriktioner kring frågan (Knutson, 2019). Med stöd i Chantal Mouffe (2008) kan det konstateras att den postpolitiska ideologin om det politiska är alldeles närvarande. Migrationsfrågan är ett känsligt ämne inom politiken och har kommit att bli en fråga om moral. Partier delas upp i moraliska partier, de som strävar efter en öppen migrationspolitik, och omoraliska partier som vill ha en hårdare. Frågan om migration har separerats från övrig politik och har kommit att handla om dåligt omdöme och inhumana uppfattningar istället för just politik. Genom att måla denna diskussion så svart och vitt som artikeln gjort finns det dels risk för att det blir en sorts mittenpolitik, eller som Mouffe (2008) uttrycker det, en tredje vägens politik, där det inte finns några tydliga politiska block. Mouffe (2008) menar att mittenpolitik strävar efter konsensus, och det blir med det svårt att uttrycka avvikande åsikter. När Knutson (2019) målar upp migrationsfrågan i sådana extremer riskerar det därför att resultera i att läsaren känner sig hämmad i att kunna uttrycka sina politiska åsikter. För att möjliggöra för alla att kunna uttrycka sina åsikter, och göra det legitimt för medborgarna att ha avvikande politiska åsikter, menar Mouffe (2008) att det krävs antagonism (Mouffe, 2008, s.12-13). Det är konsekvensen från skapandet av mittenpolitik, bristen på antagonism och rädslan för att tala om sina politiska åsikter som Mouffe (2008) menar har resulterat i en radikaliserings av åsikter. Vad Knutsons (2019) artikel visar på är att missnöje orsakat av bristen på utveckling, men även då väljare inte kan identifiera sig i den rådande, mer sammanflätade politiken, kommer väljare söka sig till partier eller grupper som tar upp den diskursiva maktkampen. På detta sätt kan det i vissa fall leda till polarisering och ökade extremism, som sedan möjliggör för högerextremister att komma in i riksdagen.

7.2 Politiker och den 'nationella statens' närvarande

Vad som kan utläsas ur Mats Knutsons (2019), SvT:s inrikespolitiska kommentator, artikel är att det finns en rådande obalans kring hur regeringen ska lösa landets migrationspolitik. Han skriver också att det finns en djupare konflikt gällande partiernas egna värderingar och det maktspel som sker partierna emellan. Knutson skriver; "Och en sak har vi lärt oss av Stefan Löfvens agerande de senaste åren: Han är knappast beredd att offra regeringsmakten för en enskild politisk sakfråga." (Knutson, 2019). Fortsättningsvis, vad som också är intressant med denna text är legitimeringen av antagandet gällande väljarförluster, det vill säga om det inte sker någon förändring inom migrationspolitiken och åtstramande av godkända asylansökningar; "riskerar Socialdemokraterna fortsatta väljarförluster till

Sverigedemokraterna.” (Knutson, 2019). Vad detta indikerar är att det största hotet mot Socialdemokraternas ordning är Sverigedemokraternas ökade makt. Vilket sedan även kan reflekteras tillbaka till hur artikelns ordval kan färga den sociala diskursen. Som mottagare av Knutsons (2019) artikel blir en bemött med ett klargörande av att landets regering är oense och att det inte riktigt finns någon lösning till det problem som presenterats. Samtidigt påvisar artikeln att Socialdemokraternas väljare har tendenser att övergå till Sverigedemokraterna om partiet skulle fatta dåliga beslut. Här målar han upp väljare och själva framtiden för svensk politik som osäker, samt att om väljarna är opålitliga, vad kan då regeringen göra för att behålla väljarnas förtroende. Det enklaste svaret är det Löfven (Socialdemokraterna) svarar, som visas i citatet ovan, är att titta på migrationsfrågan på båda sidor av myntet. Alltså behöver Socialdemokraterna både hålla med om att åtstramningar behövs, men samtidigt visa att partiet inte ändrar sin politiska agenda. Om väljarna en gång valde Socialdemokraterna för deras åsikter, kommer de stanna kvar om partiet lyssnar på vad som efterfrågas från dem, men samtidigt måste det finnas legitimitet från väljarna för partiet om Socialdemokraterna vill behålla den makten (Billig, 1995, s.98). Ytterligare ett viktigt citat från artikeln är “Inget tyder alltså idag på att migrationsfrågan under överskådlig tid kommer att förlora sin politiska sprängkraft i Sverige.” (Knutson, 2019). Vad som är intressant i detta citat är ordvalet ”sprängkraft”, vilket i samband med den givna kontexten kan påverka hur man läser och förstår artikeln. Om landets inrikespolitiska utveckling beskrivs med ett ord som sprängkraft tillsammans med en redovisning om hur migration utgör risker för landets säkerhet, kan denna skildring bidra till både ett ifrågasättande av politikernas arbete att ta hand om den svenska folket men även ett egenskapsskapande för migrationspolitik. Genom att på textnivå använda ordet ”sprängkraft” finns det en risk att läsaren kopplar samman och bildar en uppfattning om att migration och asylsökande har kapacitet att ‘spränga’ eller bryta upp den verklighet som Sverige befinner sig i. Att använda ord likt dessa på textnivå kan påverka hur idén om Sverige formas och förs vidare, både inom den politiska situation och den sociala praktiken, vilket sedan kan resultera i hur vi färgar vår omvärld. Diskurser konstruerar den sociala världen, likväl som den sociala världen formas av diskurser (Smith, 2010, s.143).

I Josefin Utas (2020) debattartikel som är publicerad av Expressen, skrivs det hur Sverige har en okontrollerad invandring och att detta har lett till att den svenska välfärden har försvagats. Hon beskriver hur olika typer av invandring har förekommit men att den invandring som utgör grundproblemet för Sveriges säkerhet är den flyktingrelaterade invandringen. Hon

använder fraser som exempelvis “Sverige är inte oändligt robust”, “Sverige har ingen plikt att krascha av invandring” och ”plikt att offra sig” (Utas, 2020). Denna artikel kommer att analyseras utifrån statsnationalism. Detta eftersom Utas (2020) i sin debattartikel utför ett tydligt flaggande av nationalism vilket gör det mindre lämpligt att analysera den utifrån Michael Billigs (1995) Banal Nationalism. Fortsättningsvis, en närmare titt på Utas (2020) debattartikeln klargör att det finns ett ifrågasättande av politikernas arbete. Det finns ett närvarande av regeringen och den nationella staten genom hela texten. Dock är det inte utifrån ett förslag om legitimering till deras styrning utan snarare ett ifrågasättande i form utav att landets folk bör enas för att få politiker att lyssna på rösterna från landets medborgare. Detta kan man se i artikel genom att hon påpekar hur politikernas tidigare agerande gällande deras försök att värna om rätten till asyl resulterade i att det svenska solidariska välfärdssystemet hotades av en överbelastning. Hon menar också att de svenska invånarnas fred och frihet står på spel eftersom de inte blir prioriterade av regeringen (Utas, 2020). Då regeringen kritiserar i denna debattartikel kan det analyseras som att Utas (2020) med texten försöker skapa diskussion med läsarna genom att skapa utrymme för kritik och antagonism (Mouffe, 2008, s.8). Det kan antydans att hon försöker kritiserar de fundamentala värderingar som regeringen länge har värnat om för att skapa rörelse och motstånd inom den sociala praktiken

GP:s sportartikel skriven av Fredrik Östberg (2020) informerar om hur olika säkerhetsåtgärder behöver vidtas för att förhindra och förebygga terroråd vid arenor i Göteborgs Stad. Artikeln beskriver hur detta kommer uppfyllas genom ett utbildningsprojekt i terrorberedskap. Vidare nämner artikeln diverse betydelsefulla aktörer som är inblandade och stödjer vidtagandet av stärkande säkerhetsåtgärder, dessa aktörer är följande; IFK Göteborgs säkerhetsansvarig, myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB), Riksidrottsförbundets ordförande, polisens arbete med Nationella operativa avdelningen (Noa) samt Magnus Ranstorp universitetslektor på Försvarshögskolan och terrorexperter. Det första som artikeln förtydligar är att Sverige aldrig behövt vidta säkerhetsåtgärder likt dessa tidigare. Både legitimeringen av terrorhot från MSB, och att universitetslektorns forskat kring terroråd gällande sportrelaterade evenemang, medförde till att frågan om förebyggande av terroråd i Sverige blev aktuell. Vad en av konsekvenserna kan bli när två aktörer som dessa (MSB och Magnus Ranstorp) behandlar frågor om samhällsskydd är att de placerar frågan om terrorberedskap utanför 'sportvärlden'. Vilket kan peka på att hoten som 'sportvärlden' utsätts för även omfattar och påverkar hela samhället. Då säkerhet är kollektivt för hela den

svenska befolkningen indikerar artikeln hur det sker ett tydliggörande gällande hur vi alla är 'en' inom nationen, en del av det hela. Att artikeln nämner viktiga aktörer som inte vanligtvis förknippas med sport, som exempelvis MSB, i kombination med ett språkbruk som antyder att medborgare utanför sportevenemang skulle kunna skadas i terrordåd, bidrar till att påminna om det gemensamma inom nationen (Östberg, 2020). Här går det att spekulera hur den diskursiva praktiken påverkar textnivå så att den sedan färgar den sociala praktiken sätt att se omvärlden. Det vill säga genom att både skriva om eventuella hot för Sveriges civila, även de som inte går på sportevenemang, ser skribenten till att läsaren minns folket, det kollektiva inom nationen (Billig, 1995, s.29). Det sker en viss diskursiv kamp inom denna artikel. Magnus Ranstorp som är universitetslektor och terrorexperter är den enda som nämner huliganer och upplopp. Dock gör han det i en kontext som tyder på att det är vardagligt och avdramatiserat. Detta kan visa på hur textnivån kan påverka sättet vi talar om hot och säkerhet i framtiden. Alltså betydelsen av ordet hot genomgår en kamp i form att dess betydelse i den sociala diskursen. Hot verkar alltså vara mer förknippat till terrordåd än vad det är till huliganer och upplopp (Bergström & Boréus, 2012 s.365).

"Erkänn, ni har ingen lösning på hemlösheten" (Expressen, 2020), så lyder rubriken till den osignerad ledartexten publicerad av Expressen. Artikeln ger regeringen kritik för sitt icke-agerande av det ökande antalet människor som blir bostadslösa i Sverige. Skribenten menar på hur bostadsmarknaden har flera strukturella brister och att det behövs ny bostadspolitik. Genom statsnationalism kan en avläsa att det finns förtroende till staten men eftersom det finns brister i deras styre och att bostadsfrågan enligt hen inte har behandlats på rätt sätt vill skribenten belysa denna problematik för att få en ny bättre bostadspolitik. Gällande den diskursiva praktiken för texten kan det utläsas att skribenten vill forma en idé av ett kollektivt ansvarstagande "I stället för att ställa psykiskt sjuka mot låginkomsttagare och nyanlända mot infödda måste en social bostadspolitik bedrivas utifrån en grundläggande princip: Samhällets resurser ska riktas till de mest behövande – oavsett vilken grupp de råkar tillhöra." (Expressen, 2020). Här sker ett försök att skapa en bild av vad 'vi' innefattar och samtidigt rikta fokus på regeringens agerande. Artikeln visar att det finns förtroende för regeringens agerande, men vill samtidigt klargöra att bostadspolitiken behöver lyftas (Desai & Potter, 2014, 521–522).

7.3 Stereotypisering samt skapandet av 'vi' och 'de'

Återigen till GP:s debattartikel av Göran Adamson (2019). Varpå ett identitetsskapande av 'vi' och 'de' går att identifieras. Han skriver på ett sätt som antyder hur invandrare är brottslingar och att de personer som är ärliga eller fredliga är infödda svenskar. Vad som händer är att det sker en stereotypisering och en distansering mellan 'vi' och 'de', genom att sätta egenskaper på andra och på oss själva bildas ett identitetsskapande. Identitet handlar både hur vi sätter egenskaper hos oss själva, men även hur vi samtidigt nekar vissa egenskaper hos oss själva (Mouffe, 2008, s.26). I artikeln framgår det hur skribenten försöker skapa ett samband mellan brott och den ökade invandringen i Sverige. Vad artikeln missar är att även innan Sverige hade sin stora flyktingvåg år 2015 fanns det kriminalitet, men genom att projicera kvalifikationer som 'brottslig' genom andrafiering bildar det både en stereotypisering av 'de andra', men även hur 'vi:et', det svenska folket, nekar kvalifikationer som dessa.

Rubriken hos Mats Knutsons (2019) analys för SvT:s lyder följande "Migrationsfrågan fortsätter att splittra partierna" (Knutson, 2019), vad som är intressant här är hur skribenten direkt visar på hur yttre faktorer, som migration, får landet som enhet att splittras. Alltså att migranter sätter en sådan press på de svenska partierna och de politiska blocken så att de spricker inuti sig själva, inte utav påfrestning av andra partier eller väljare. I denna artikel är det nödvändigt att titta närmare på den 'diskursiva praktiken', det vill säga skribenten. Här beskriver Knutson (2019) hur alla partier har en nationell lojalitet, 'vi:et' är knutet till hans uppfattning av alla partiers tillgivenhet till hemlandet (Smith, 2010, s.92-93). Det uppstår alltså ett tydligt andrafiering med egenskaper som identifiera de utomstående som hot mot den svenska politikens stabilitet. Då Knutsons (2019) är SvT:s inrikespolitiska kommentator och skriver en artikel som är klassad som en analystext och inte en debattartikel blir detta fall väldigt intressant. Då hans analys snarare är utformad som en debatt går det att ifrågasätta hans opartiskhet i denna kontexten.

Josefin Utas (2020) debattartikel från Expressen visar tydligt vart hon står i debatten om migrationspolitik och regeringens ansvarstagande. I hennes artikel blir det svårt att undersöka en banal nationalism eftersom hon tydligt har idén om hur en nation bör vara. Däremot går det istället att analysera hennes artikel utifrån ett statsnationalistiskt perspektiv. Utas (2020) debattartikel skapade tre väsentliga aktörer i frågan om svensk invandring och hotet mot

svensk välfärdspolitik; politikerna, olika typer av invandrare och de svenska medborgarna. Utas (2020) pratar om hur de utomstående hotar Sveriges välfärd, och hur regeringen distansera sitt ansvarstagande. Utifrån detta kan det utläsas utifrån statsnationalism att det finns en kamp gällande vad Sveriges regering bör ha för värderingar och agerande mot ökad migration samt vad de faktiskt gör i praktiken (Desai & Potter, 2014, s.521–522). Vidare, går det att titta närmare på artikelns deixis, det vill säga hur Utas (2020) konstituerar ett gemensamt 'här' och reproducerar idén om hemlandet samt 'svenskhet'. På textnivå används ord och formuleringar som "vår fred" och "vår frihet", likaså argumenterar skribenten för hur invandring hotar landets kultur, säkerhet och fredlig utveckling (Utas, 2020). På detta viset sätter Utas (2020) flera egenskaper av identifikation av 'vi:et', utifrån beskrivningen av 'oss själva' kan gå det att indikera vad vi inte är. Det vill säga; "The national community can only be imagined by also imagining communities of foreigners." (Billig, 1996, s.78-79).

Vidare till nästa artikel som publicerats av GP sport med skribenten Fredrik Östberg (2020). Artikeln förklarar bland annat hur Göteborgsidrotten ska hantera framtida terrorhot som är riktade mot evenemang och idrottsarenor. Exempel på terrorhot som nämns i hans artikeln från tidigare terrorattacker, där aktörerna som utför dessa dåd innefattar exempelvis (IS) Islamiska staten, och gärningsmän från Tjetjenien. Det definieras även exempel på evenemang och andra idrottsarenor som blivit utsatta för terrordåd som Frankrikes nationalarena Stade de France, Boston Marathon i USA samt en konsert i Manchester, England. En översiktlig blick på dessa inblandade aktörerna synliggör att de som utgör hoten kommer utanför det globala nord och väst (Östberg, 2020). När artikeln utför denna kategoriseringen sker det en distansering som berättar för 'oss', alltså läsaren, vilka 'vi' är, vilket samtidigt även konstruerar 'de andra' och vad de har för egenskaper. Genom att skapa bilden om vilka 'vi' är ger det indikation om vilka 'vi' inte är, därav vilka handlingar som 'vi' och 'de andra' kan utföra (Billig, 1995, s.78). Vad Östberg (2020) gör i sin artikel är att han går in på en mer global nivå och sätter egenskaper på 'de:et', alltså att det är 'de andra' som utför terrordåd mot både Europa (Frankrike, England och Sverige) och USA. Detta kan resultera i en stereotypisering av hur globala nord och väst sätter ett 'vi' i den internationella kontexten. Ett sätt att skapa sin nationella identitet är att sätta sin nation, i jämförelse mot andra länder, vilket leder till att det skapas en andrafiering utifrån föreställande av universella koder som gäller gentemot andra länder (Billig, 1995, s.93-94).

Fortsättningsvis, till den osignerade ledartexten från Expressen (2020) som fokuserar på Sveriges hemlöshet. I artikeln berättar skribenten om hur Sverige har haft ett växande befolkning, men också hur regeringen har blundat för migrationsfrågans korrelation med bostadsfrågan. Då befolkningen har på de senaste 20 åren ökat med 15 procent, vilket är 1,4 miljoner människor (Expressen, 2020) menar skribenten att det inte är konstigt att bostadsmarknaden inte hinner med. Men vad artikeln även trycker på är hur det finns många människor i Sverige som utnyttjar bostadssystemen, detta sker genom bland annat svartkontrakt men även genom en exploatering av folkbokföringsadresser för nyttjandet av bidrag. Artikeln beskriver dessa utnyttjanden av bostadssystemen som ett strukturellt problem inom bostadsmarknaden som i sin tur bidrar till Sveriges organiserade brottslighet (Expressen, 2020). Under rubriken "Bostadskrisen är strukturell" (Expressen, 2020) berättar skribenten om hur bostadskrisen påverkats av faktorer som en ökad befolkning antal samt ökad brottslighet. På textnivå får mottagaren (den diskursiva praktiken) en enkel ekvation skriven till sig. Det vill säga artikeln ger en antydning av att samtidigt som migration ökat har även den organiserade brottsligheten stigit. Som nämndes i del '7.2' går det att avläsa att skribenten har en nationell lojalitet i hur hon formulerar artikeln. När skribenten identifierar vilka som ingår 'vi:et' gör den det på ett sätt som definierar egenskaper hos 'de andra'. Alltså när hon beskriver bostadsbristen hänvisar hon till Sveriges migration och hur det har resulterat till en bostadskris. Dock så har bostadskrisen funnits i Sverige längre, redan innan 2015:s flyktingvåg (Mouffe, 2008, s.10–12; Smith, 2010, s.31). Trots att artikeln har visat på andrafiering står det som sista fras "Samhällets resurser ska riktas till de mest behövande – oavsett vilken grupp de råkar tillhöra." (Utas, 2020). Vilket antyder att alla sitter i samma båt oavsett ursprung. Dock finns det textliga brister i detta, genom att kritisera regeringens förhållningssätt till bostadsfrågan och samtidigt blandar in migrationsstatistik säger artikeln indirekt att regeringen även i migrationspolitiken har misslyckats, för att sedan vinkla det som att Sverige inte har byggt upp tillräckligt med byggnader.

7.4 'Svenskhet' och hemlandet

Det finns flera olika uppfattningar om identifieringen av vad bör identifieras som svenskt och vad som bör klassas som 'svenskhet'. Göran Adamson (2019) debattartikel i GP använder flitigt ordet som 'sanning', och sätter det i förhållande till andra ord som 'svenska medborgare' samt 'statistiken ljuger inte'. Vad detta gör är det skapar en bild av den svenska

medborgarens livsstil. Artikeln skildrar 'svenskhet' på ett sätt som gör att den 'svenska medborgaren' blir förstådd som fredlig och rationell, därav en underliggande förståelse om vad som ska ingå i hemlandet och dess svenskhet (Adamson, 2019). Identitetsskapandet utvecklas inte från ett socialt vakuum, det skapad genom sättet 'vi' identifiera 'oss själva' som olik 'de andra' (Smith, 2010, s.86).

Fredrik Östbergs (2020) sportartikel i GP pratar inte om identifikationer som skapar en 'svenskhet' utan hans artikel syftar snarare på ett 'homeland-making', detta kan tydas utifrån sättet han skapar ett kollektiv medvetande av folket. Där 'vi' som innefattar nationen befinner oss inom 'hemlandet' där vi möter internationella motståndare, både inom sport men nu även mot internationella terrordåd. Vad detta kan bidra till är en sorts idé om samhörighet för hemlandet, alltså vilka som kan ingår i denna skapade bilden av hemmet och familjen (Billig, 1995, s.107-108). Ett annat tecken på hur Östberg (2020) centrerar bilden av hemlandet är sättet han formulerar sina ordval och grammatik till sina läsare. Alltså sättet han skriver på tyder att han har en förförståelse gällande läsarna kunskap, det vill säga han ser det som en självklarhet att läsarna vet vad han talar om. Den diskursiva praktiken textnivå är i detta fallet färgat av skribentens egna förförståelse utav mottagaren. Exempelvis nämner artikeln Bravida, om man inte är insatt i antingen sportarenor eller Sveriges geografi blir det svårt för läsaren att veta vad Bravida är. Genom att använda ett språk i artikeln som ter sig som att läsaren har redan har kunskap om ett ämne (deixis) kan det bidra till både exkludering då läsarna kanske inte förstår sambandet till dessa ord. Men det kan också bidrar till en förstärkning gällande bilden av den gemensamma nationella idén om hemlandet (Billig, 1995, s.106-107).

För den osignerade ledartexten i Expressen (2020) skrivs det om Sveriges hemlöshet, det står följande "I riket beräknas omkring 33 000 personer vara bostadslösa". Ordet rike, en mer formell term, blir märkbart då både avsändaren är Expressen en tidning som beskriver sig själva som en kvällstidning därav inte så formellt lagd. Vidare är det också intressant eftersom just denna artikeln är en osignerad ledartext, då artikeln är osignerad och ett ord som 'rike' anses vara passande i en kontext rörande den svenska hemlösheten och bostadskrisen blir man nyfiken på vem skribenten verkligen är (Expressen, 2020). På synonymer.se beskrivs ordet 'rike' som följande, "Stat, land, (herra)välde; det tusenåriga riket framtida lyckorike; Tredje riket Hitlers Tyskland; ty riket är ditt och makten och härligheten (ur Fader vår)" (synonymer.se, u.å.). Det första två definitionerna "stat och land" kan antas vara det

som skribenten syftar på att använda i sin artikel. Dock vad som även finns med som definition för detta ord kan enligt den banal nationalismen förklaras som ett deixis, det vill säga med historia kan man bidra till att konstruera nationalismen. Genom att på textnivå använda ord som 'rike' kan man i den diskursiva- och sociala praktiken reproducera idé av nationen, hemlandet, något enhetligt som alltid har varit där. Skribenten kan påverka den sociala praktiken genom att forma diskursen genom ord som har historisk betingning, här kan nationens historiska ideal reproducera (Billig, 1995, s.17).

8. Diskussion

Denna studien har gjort en kritisk diskursanalys av fem tidningsartiklar som är lättillgängliga för den svenska allmänheten. Syftet med studien var att undersöka att undersöka reproduktionen av nationalism i Sverige. Resultatanalysen kommer diskuteras utifrån min problemformulering för att se om jag har lyckats att besvara mina frågeställningar. Detta avsnitt kommer successivt diskutera alla fyra kategorier utifrån resultatanalysen för sedan avsluta med en avslutande sammanställning och slutsats. Frågeställningen för denna studie var följande;

1. På vilket sätt påverkar de valda tidningsartiklarna bilden av Sverige som nation och idén om hemlandet?
2. Hur omnämns 'svenskhets' och andrafiering i artiklarna?
3. Vilka implikationer finns det i artiklarna som skulle kunna förklara hur de politiska utvecklas i Sverige?

8.1 Tema Nr.1

Här analyserades Göran Adamsons (2019) debattartikel och Mats Knutson (2019) analys. Vad som var enhetligt med dessa två artiklar var skepticismen mot regeringen. Adamson (2019) artikel riktar främst ljus på koherensen mellan ökad brottslighet och invandring. Han menar på att detta är ett sammanlänkat problem som både regeringen och politiker har blundat för under en längre tid. Vidare till Knutsons (2019) analys, här finns en bred förståelse och åsikter om hur migrationsfrågan bör hanteras inom svensk politik. Vad som händer i hans artikel är att det blir en fråga av moraliskt rätt och fel, vilket leder till att migrationsfrågan blir ett känsligt ämne gällande hur partierna uttrycker sig och hur de följer den socialt accepterade diskursen. Vad båda texterna indikerar är att migration är ett känsligt ämne, men också att det inte sker någon utveckling inom politiken (Mouffe, 2008, s.118). Det vill säga att debatten står still och skapar frustration bland landets medborgare. Dessa två skribenter representerar inte hela det svenska folket och det går inte att generalisera deras antagande. Men vad dessa texter kan ge är en indikation på hur en del av invånarna känner inom politiken i förhållande till svenska politiker. Chantal Mouffes (2008) teori påpekar att det sker en diskursiv kamp här inom det politiska, det vill säga att båda texterna uttrycker en ängslan mot politiker och partier om att de bör behandla ämnet. Utifrån den postpolitiska ideologin om det politiska kan detta förklaras som att varken parti eller politiker vill föra en

hård migrations-och flyktingpolitik vilket sedan länge i Sverige har ansetts vara omoraliskt. Sverigedemokraterna har sedan länge varit kända för sin strama migrationspolitisk. En spekulation som kan tas utifrån artiklarnas analys är att det finns 7idag en rädsla för antagonism inom det politiska. Genom att hålla diskussionen tvåsidig och så neutral som möjligt kommer man som parti troligtvis behålla sina väljare i längre utsträckning, och därav kan partier göra små och inte så radikala förändringar av sina politiska agendor. Detta bidrar till att man kan spekulera kring Sveriges vän/fiende-relation bland politikerna och partierna, då Sverigedemokraterna alltid varit känt som det mest extrema partiet i riksdagen gällande migrationsfrågor kan övriga partier sen de kom in föra en hårade flyktingpolitik eftersom Sverigedemokraterna kommer fortfarande anses vara 'det värsta'. Enligt Mouffe (2008) är det motstånd som leder till social förändring, men om regeringen och diverse partier avskaffar allt som har med konflikt att göra blir det ett politiskt detsamma. Vad som händer är att aktörskapen förlorar sin politiska mening. Genom att agera och kritisera som dessa artiklar gör skapas det motstånd, vilket kan indikera att det finns en strävan efter förändring. Vidare fick detta mig att fundera kring för hållandet mellan önskan av en ökad protektionism för landet och hur en starkare nationalism kan tillsammans få oroväckande konsekvenser landet samt för det politiska klimatet i Sverige.

8.2 Tema Nr.2

Under detta temat analyserades fyra av fem artiklar. Två av dessa artiklar, Expressen (2020) och Josefin Utas (2020), ger regeringen kritik för att inte ta ansvar för civilbefolkningens behov. Vidare till de andra två artiklarna av Göran Östberg (2020) och Mats Knutson (2019), de menar på att det finns utomstående krafter som påverkar regeringen. Expressen (2020) menar på att regeringen måste rikta fokus på bostadspolitiken, och Utas (2020) tycker regeringen bör fokusera på välfärdspolitik. Vad båda artiklarna visar är att det finns ett ursprungligt förtroende för en gemensam statsapparat och dess värdegrunder. Dock utifrån statsnationalismens perspektiv finns det en avsaknad hos värderingarnas reproduktion inom artiklarna. För statsnationalismen är landet uppbyggt av att alla medborgare legitimerar dess fundamentala värderingar, dock blir det problem när reproduktionen bryts och statens förtroende ifrågasätts. Genom påtryckningar och frustration från medborgarnas missnöje, tillsammans med att Sverige står inför nya utmaningar för landets hållbarhet och utveckling, utmanas landets grundvärderingar. Partier kan välja att antingen reproducera eller utmana

dessa fundamentala värderingar som nationen bygger på. Bör partierna följa mittenpolitiken eller använda sig av politisk avvikande åsikter. Likt resonemanget under rubrik 'Tema Nr.1', blir regeringen kritiserad, vilket kan förstås som att skribenterna försöker skapa dialog med läsarna genom att göra ett utrymme kritiskt tänkande och antagonism.

Vidare till Fredrik Östberg (2020) och Mats Knutson (2019) artiklar. Östberg skriver om åtgärder vid förebyggandet av terrordåd, men vad texten även gör är att visa regeringens stöd i form av vilket engagemang de har för projektet som startats upp. Likväl har en den underliggande påminnelse om nationen, ur Michael Billigs (1995) banala nationalism skulle detta kunna utläsas som en omedveten närvaro av reproduktion av den gemenskapen som finns inom nationen, där läsaren påminns om det kollektiva, det enade folket. Knutson (2019) beskriver hur frågor gällande migration och asyl splittrar landets partier, politiker och väljare. Han påpekar det förflutna bandet hos det kollektiva, det vill säga i denna kontexten blir det bandet mellan väljarna och partierna. Genom analysen går det att skildra att väljare kommer vara kvar och stötta det partiet, om det finns ett utbyte mellan parternas intresse. Om det finns ett utbyte, där partierna lyssnar på vad som efterfrågas av väljarna och att väljarna legitimerar regeringen jobb kommer det resultera till att ett parti bli framgångsrikt. Här använder skribenten ett språk som får mottagaren (den diskursiva praktiken) att påminnas om 'hur nationen en gång var', vilket kan ge en känsla av hur det var bättre förr. Detta reproducerar idén om hur Sverige en gång var, men kan även ge en bild på hur Sverige bör utvecklas. På detta sätt skapas ett kollektivt ansvarstagande för de som anses vara 'svenska' och därav en andrafiering.

Både Östberg (2020) och Knutson (2019) artiklar skapar stigma på sättet de färgar diskursen kring den andra. I Östbergs (2020) fall är det en terrorexpert som avdramatisera huliganer och diverse upplopp och pratar om andra hot mot sportvärldens säkerhet, hot som utgörs av 'de utomstående'. För Knutson (2019) beskriver han hur migration- och asylfrågor kan ha kapacitet att 'spränga' den svenska politiken. Här är det ett tydligt exempel på ord på textnivå påverkar den sociala praktiken och den sociala diskursen. Vad som händer är att det blir en diskursiv kamp då bland annat orden får en ny eller tilläggande mening.

En reflektion som kan göras utifrån dessa fyra artiklar är hur de skriver på ett sätt som reproducerar en idé om att det var bättre förr, att innan 'de andra' kom till Sverige fanns det en trygghet. Vad som är ett genomgående ämne inom alla artiklar är att de vill ha förändring,

eller att de genomgår åtgärder för förändring. Vad som går att skildra från denna forskningen är att det finns en önskan eller eftersträvan av mer ordning. Artiklarna uttrycker en förhoppning av att regeringen sätter upp restriktioner, lagar, och krisförberedande program för att hantera störningar. Som det nämndes i bakgrunden har efter globaliseringens frihetssträvan nu börjat vända sig till att fler länder och individer vill ha ordning. En trend som kan utläsas även börja stämma inom kontexten för Sverige.

8.3 Tema Nr.3

Hos detta tema analyserades alla fem artiklar. Här ser kan vi se hur sättet 'vi' skapar uppfattningen av 'oss' sker på flera olika sätt. Göran Adamssons (2019) debattartikel sätter egenskaper som kriminalitet till invandrare samtidigt som han beskriver infödda svenskar egenskaper som fredliga. Han projektera egenskaper för andrafiering som sedan kan leda till stereotypisering och ett återskapande av 'de andra' som farliga.

Vad Mats Knutson (2019) gör i sin analysartikel är att sätta nationen till 'vi:et' och 'de andra' som migranter. Även här stödjer Knutson ett stereotypisering som formar migranter och utomstående som en risk, då de påstås försvåra de svenska partier och politikernas utveckling.

Josefin Utas (2020) har i sin artikel format tre aktörer: regeringen, svenska folket, och de utomstående. Likt de övriga artiklarna så utgör 'de andra' hot, denna gång mot Sverige välfärdspolitik. För att tydligare identifiera vilka som utgör de grundligaste påfrestningarna för den svenska välfärden skapar Utas (2020) ett 'här' det vill säga idén om hemlandet, samt beskriver hon vilka som anses tillhöra 'här:et'

Vad Fredrik Östberg (2020) gjorde när han porträtterade 'vi' och 'de' var att sätta denna definition på en internationell nivå. Vad hans artikel bidrar med är ett stereotypisering av hur de Globala väst och Nord är offren för terroråd som utförs av exempelvis IS, vilken bidrar till att bild av de moderna och moraliskt rättvisa Europa reproduceras.

Slutligen till Expressen (2020), här drar skribenten kopplingen mellan ökad migration och Sveriges bostadsbrist. Migranterna, 'de andra' beskrivs vara problemet till varför det inte

finns tillräckligt med bostäder. Artikeln kritiserar samtidigt regeringens agerande inom bostadspolitiken och menar även på att det måste ske förändringar inom denna politik.

Vad statsnationalism och banal nationalism har tydliggjort är hur tidningsartiklarnas framställning av hot mot Sverige är förankrat med andrafiering. Om en återigen tittar på Sverigedemokraternas hjärtefrågor står det hur partiet vill öka säkerhet i Sverige genom att stoppa landets asylmottagande, förbättra välfärden genom att prioritera svenska medborgare, och säkra Sveriges säkerhet genom att bland annat ge hårdare straff till brottslingar även att mer satsningar bör göras inom polisen. Punkter som alla går att utläsas utifrån artiklarna inom Tema Nr.3. Då studiens artiklar både har ett aktivt flaggande och en mer underliggande nationalism kan man spekulera kring hur dessa artiklar påverkar mottagaren, och sedan sen sociala diskursen. Det vill säga man kan spekulera gällande denna korrelation som vi utläste, antingen att det eventuellt är en slump. Dock så går det att spegla motivationer och åsikter kring andrafiering i dem. Om andrafiering och strävan efter 'svenskhet' har börjat frodas i Sverige kan det ge en förklaring till opinionsundersökningens resultat.

8.4 Tema Nr.4

I detta temat analyserades tre artiklarna; Adamson (2019), Östberg (2020) och Expressen (2020). Till att börja med har Göran Adamsons (2019) artikel haft många 'positiva' synonymer vid beskrivningen av hur 'svenskhet' bör uppfattas vilket som ovan bidrar till stereotypisering av egenskaper. Vidare till Östberg och Expressen finns det mer fokus på 'här:et', det vill säga hemlandet. Som det nämns tidigare använde sig Fredrik Östbergs (2020) ord och ett text-skapandet som påminde om nationens historia. Vilket därav också bildade ett resonemang om att det var bättre förr. Vad som kan vara speciellt inom 'sportvärlden' är den mer legitimerande stoltheten och lojaliteten för nationen inom tävlingar på internationellt plan. Vad den banal nationalismen synliggjorde är hur artikeln använde sig av ett identitetsskapande gällande idé om samhörigheten för 'hemlandet'.

8.5 Sammanfattning och Slutsats

Vad resultatanalysen synliggjorde är att det finns mycket kritik riktad mot regeringen och politikerna. Det går utifrån majoriteten av artiklarna utläsa en önskan eller strävan att starta en allvarlig diskussion mellan mottagaren, skribenten och politiken. Vad artiklarna gör är att sätta ett tankefrö hos läsarna där målet är att få politiker och partierna att börja lyssna på 'oss' folket. Vad som har varit tydligt i denna studie är hur viktigt språket är inom alla dimensioner för den kritiska diskursanalysen. Studien visade att en genomgående faktor, vilket var närvarande bland alla fem artiklar var strävan efter förändring.

Fortsättningsvis, artiklarna uttryckte en förhoppning om att regeringen börja agera på ett sätt där de konstruerar restriktioner, lagar, och kris förberedande program för att hantera störningar mot landets säkerhet. Vad detta tyder på är att det finns en önskan för ökad ordning. Detta tar form genom att artiklarna antingen skriver hur regeringen borde ta mer ansvar och genomföra åtgärder för ordning. Efter globaliseringens frihetssträvan verkar ordning ha utvecklats till att bli den nya globala strömfåran. En utvecklingsriktning som genom denna studie kan utläsa även pågår i Sverige.

Vad som också synliggjordes utifrån denna studien är att när samhället upplevs som hotat växer idén om hur det var bättre förr. Utifrån denna strävan tillsammans med opinionsundersökningen kan det spekuleras att en konsekvens har blivit ett växande förtroendet till Sverigedemokraterna. Utifrån artiklarna fanns en önskan för förändring i det svenska samhället men vad som kan utläsa är att Sveriges regering för en mittvägspolitik som resulterar i att aktörer får svårt att uttrycka sina politiska åsikter. Genom att använda statsnationalism och banal nationalism kunde det även tolkas hur det fanns tecken på att flera skribenter använder ett språk som påminner om den kollektiva nationen. Alltså, uppmålande av ett förflutet med ett band mellan det enade folket, som dessutom förespråkar ett Sverige som anses varit bättre förr. Vilket indikerar på ett reproducera av idén / drömmen om hur Sverige bör vara och hur den borde utvecklas i framtiden.

Slutligen, det finns tecken på hur artiklarna kan påverka bilden av Sverige som nation och hur idén om hemlandet, det sker bland annat genom andrafiering, genom att sätta egenskaper på 'vi:et' och 'de:et'. Vilket leder till att artiklarna kan influera mottagaren bildas ett identitetsskapande i och med deras sätt att konstruera en reproduktion av 'svenskhet'. Sverige

som hemland beskriv utav många av artiklarna som behov av ordning och att bland annat 'de andra' som bär orsaken till landets oordning. Samtidigt beskriver en del artiklar att regeringen och politikerna som bär ansvar för Sveriges oordning. Det finns implikationer ifrån artiklarna som kan förklara hur det politiska klimatet i Sverige utvecklas. Såsom önskan för förändring, strävan för ordning, brist för politisk identifiering inom Sveriges mittenvägspolitik, samt idén om att Sverige var bättre förr. Om ordning är den rätta vägen för den politiska utvecklingen i Sverige blir svårt att veta utifrån denna studien. Dock kan man se utifrån denna forskningen behovet av antagonism. Erkännandet av klyftan mellan oss behövs etableras, det är viktigare än att sträva efter konsensus vid varje diskussion.

Gällande studiens teoretiska ramverk var banal nationalism givande på sättet den kunde ta ner analysen på ett djupare textlig nivå än vad endast statsnationalism hade kunnat göra. Men vad den banala nationalismen inte har kapacitet till är analyser på individ- och aktörsnivå. Om denna studie hade velat titta på individuella aktörerna hade banal nationalism blivit svår att använda för att undersöka reproducerandet av nationalismen. För framtida forskning hade det varit intressant att genom ett socialantropologiskt perspektiv titta närmare på människors identitetsskapande gällande nationen för att exempelvis se hur kulturella värderingar påverkar en persons attityd kring andrafieringen och identitetsskapande.

9. Referenslista

Abrahamsson, Hans. (2012). *Städer som nav för hållbar utveckling eller som slagfält för sociala konflikter (diskussionsunderlag)*. Malmö: Malmö stad.

Adamson, Göran. (2019, 17 december). Siffrorna om invandring och misstänkt brottslighet ljuger inte. *Göteborgs Posten*. Hämtad 2020-05-11, från: <https://www.gp.se/debatt/siffrorna-om-invandring-och-misst%C3%A4nkt-brottslighet-ljuger-inte-1.21652891>

Anderson, Benedict (1983). *Imagined Communities*. London: Verso.

Bergström, Göran, and Kristina Boréus. (2012). *Textens Mening Och Makt: Metodbok I Samhällsvetenskaplig Text- Och Diskursanalys*. Lund: Studentlitteratur.

Beck, Ulrich. (2005). *Den kosmopolitiska blicken eller: krig är fred*. Daidalos AB.

Billig, Michael. (1995). *Banal Nationalism*. London: Sage.

Campbell, Patricia J., MacKinnon, Aran. & Stevens, Christy R. (2010). *An introduction to global studies*. New York: John Wiley & Sons.

Edensor, Tim. (2002). *National Identity, Popular Culture and Everyday Life*. Oxford: Berg.

Elstrain, Jean Bethke. (1993). Sovereignty, identity, sacrifice. In M. Ringrose and A.J. Lerner (eds), *Reimagining the nation*. Buckingham: Open University Press

Erkänn, ni har ingen lösning på hemlösheten. (2020, 15 februari). *Expressen*. Hämtad 2020-05-11, från: <https://www.expressen.se/ledare/erkann-ni-har-ingen-losning-pa-hemlosheten/>

Expressen. (2017, 18 september). Välkommen till Expressen. *Expressen*. Hämtad 2020-05-11, från: <https://www.expressen.se/om-expressen/valkommen-till-expressen/>

Fox, Jon E., & Miller-Idriss, Cynthia (2008). *Everyday nationhood*. Ethnicities 8(4):536-563. SAGE publications.

Göteborgs Posten. (u.å.). Lokal kvalitetsjournalistik. *Göteborgs Posten*. Hämtad 2020-05-11, från: https://info.gp.se/?_ga=2.5614196.610637616.1588779218-177263054.1588779218

Hallin, Anette & Helins, Jenny. (2018). *Intervjuer*. 1. Uppl. Ed. Lund: Studentlitteratur AB.

Hettne, Björn. (2008). *Vad är utveckling?*. 1. Uppl. Ed. Nørhaven: SNS Förlag.

Jones, Reece. (2016). *Borders and Walls: Do Barriers Deter Unauthorized Migration?*. Hämtad 2020-05-11, från: <https://www.migrationpolicy.org/article/borders-and-walls-do-barriers-deter-unauthorized-migration>

Knutson, Mats. (2019, 15 oktober). ”Migrationsfrågan fortsätter att splittra partierna”. *SvT*. Hämtad 2020-05-11, från: <https://www.svt.se/nyheter/inrikes/migrationsfragan-fortsatter-att-splittra-partierna>

Kosterman, Rick. & Feshbach, Seymour. (1989). Toward a measure of patriotic and nationalistic attitudes. *Political Psychology*. 10(2), 257–274.

Migrationsinfo.se. (2020). *Asylsökande i Sverige*. Hämtad 2020-05-11, från: <https://www.migrationsinfo.se/migration/sverige/asylsokande-i-sverige/>

Mouffe, Chantal & Söderlind, Oskar. (2018). *Om Det Politiska*. Hägersten: Tankekraft.

Regeringskansliet. (2017). *Större fokus på sambandet mellan innovation och globalisering*. Hämtad 2020-05-23, från: <https://www.regeringen.se/artiklar/2017/08/storre-fokus-pa-sambandet-mellan-innovation-och-globalisering/>

Rossetto, Tania. (2015). *Performing the nation between us: urban photographic sets with young migrants*. Fennia: International Journal of Geography, 193(2), 165–184.

Schmitt, Carl. (1976). *The concept of the political*. New Brunswick: rutgers University Press.

Smith, Anthony d. (2010). *Nationalism: Theory, Ideology, History*. 2. Uppl. Ed. UK: Polity Press.

Svenska akademiens ordbok. (1990). *Svenska Akademiens ordbok: ANTAGONISM*. Hämtad 2020-06-10, från: <https://svenska.se/saob/?sok=antagonism&pz=4>

Svenska akademiens ordbok. (2009). *Svensk ordbok: nationalis´m*. Hämtad 2020-03-24, från: <https://svenska.se/so/?id=35192&ref=lnr254517>.

Sverigedemokraterna. (u.å.). *Det här vill vi*. Hämtad 2020-05-11, från: <https://sd.se/vad-vi-vill/>

SvT. (u.å.). *Vi är till för alla i Sverige*. Hämtad 2020-05-12, från: <https://www.svt.se/omoss/var-roll/>

Synonymer.se. (u.å.). *Synonymer till rike*. Hämtad 2020-05-11, från: <https://www.synonymer.se/sv-syn/riket>

Utas, Josefin. (2020, 19 januari). Sverige har ingen plikt att krascha av invandring. *Expressen*. Hämtad 2020-05-11, från: <https://www.expressen.se/debatt/sverige-har-ingen-plikt-att-krascha-av-invandring/>

Desai, Vandana & Potter, Rob. (2014). *The Companion to Development Studies*. 3. Uppl. Ed. Taylor and Francis.

Val.digital. (2020). *Svenska opinionsläget maj 2020*. Hämtad 2020-05-11, från: <https://val.digital/>

Valmyndigheten. (2020). *Valresultat 2018*. Hämtad 2020-05-20, från: <https://www.val.se/valresultat/riksdag-region-och-kommun/2018/valresultat.html>

Valmyndigheten. (2019). *Valresultat 2014*. Hämtad 2020-05-20, från: <https://www.val.se/valresultat/riksdag-region-och-kommun/2014/valresultat.html>

Östberg, Fredrik. (2020, 2 januari). Så ska Göteborgsidrotten hantera terrorhotet. *Göteborgs Posten*. Hämtad 2020-05-11, från: <https://www.gp.se/sport/s%C3%A5-ska-g%C3%B6teborgsidrotten-hantera-terrorhotet-1.21786252>